Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: SØLVBRYLLUPSKRANDSEN

Citation: Aarestrup, Emil: ”SØLVBRYLLUPSKRANDSEN”, i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s. 83. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aare04val-shoot-workid61236.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

SØLVBRYLLUPSKRANDSEN

I

En Krands af Livets Vaar og Sommer bunden,
Kun ikke fuldendt af dets Høst!
Hvor gjerne dvæler Tanken ei ved denne
Og nyder sin Erindrings Lyst!

II

En femogtyveaarig Krands! hvis Blomster,
Hvis yndigste og bedste Pryd
Var Huuslighed og ædel Gjerning
Var Moderglæde, Faderfryd!

III

En femogtyveaarig Krands! hvis Skygger,
Hvis mørke Blades dunkle Magt
Forhøier kun de lyse Farvers Reenhed
Og hele Blomsterfyldens Pragt!

IV

En saadan Krands af Sorger og af Glæder,
Af Troskab og Hengivenhed -
Udfolder sig idag paa Mindets Alter
Og straaler der i festlig Fred:

V

I festlig Fred og med forklaret Skjønhed,

Det Forbigangnes rige Krands!
Erindringen omflorer den med Æther
Med Aftenskjær og Maaneglands

84

VI

Og Dagens Engel lier med at knytte
Til Roserne fra Ungdoms Tid,
Til Roserne, hvoraf den først blev flettet,
Sølvbrudekronen lilliehvidt

VII

Dog ikke Mindets Fest alene feires,
Ei blot paa svundne Timers Frugt
Tilbageblikket sig vemodigt hviler -
Fremad gaaer Haabets glade Flugt!

VIII

Den lange Blomsterkjæde er ei sluttet,
Idag er sat et Mærke kun,
Og Aar for Aar skal Krandsen herligt voxe,
Velsignet som i denne Stund.

IX

Den Gud, der føied Blomst og Blad tilsammen
Fra først af, efter sine Raad,
Han holder end i sine stærke Hænder
Fuldendelsens den gyldne Traad!

X

Og Børn og Slægtninge og Venner samles
Høitidelig i fælleds Bøn,
At Krandsen, som af Himlen selv er viet,
Maa daglig svulme frisk og skjøn!